

2 Δεκεμβρίου, 1996

{ΧΑΓΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 776/95)

5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Προαγωγές — Σύσταση του Διευθυντή — Δεν απαιτείται να είναι αιτιολογημένη — Καν. 23(4) της Κ.Δ.Π. 291/86 — Αν όμως περιέχει αιτιολογία αυτή υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατά την γενικώς ισχύουσα αρχή — Αναιτιολόγητη η σύσταση στην κριθείσα περίπτωση — Η προαγωγή άκυρη.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Διορίζον όργανο — Απόφαση επιλογής υποψηφίου για προαγωγή — Απλή δήλωση στο πρακτικό τι ψήφισε κάθε μέλος — Διάφορη η έννοια της αιτιολόγησης — Η απόφαση άκυρη.

15 Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 1. Η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους πιο κάτω λόγους: Πρώτον, η σύσταση του διευθυντή πάσχει γιατί είναι γενική και αόριστη και μπορεί να τύχει εφαρμογής σε κάθε περίπτωση. Το δικαστήριο διαφωνεί με τον ισχυρισμό του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση Αρχής ότι δήθεν ο Καν. 23(4) της Κ.Δ.Π. 291/86 δεν απαιτεί αιτιολογημένη σύσταση αλλά απλώς σύσταση. Η νομολογία καθορίζει ότι εφόσον η σύσταση περιέχει αιτιολογία αυτή υπό-

25

κειται σε δικαστικό έλεγχο.

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και για ένα ακόμη λόγο που είναι η έλλειψη αιτιολογίας.

5

Απολύτως σχετική είναι η υπόθεση **Μιχαήλ Αντωνίου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου**.

Για τους πιο πάνω λόγους το δικαστήριο κατέληξε ότι η απόφαση στερείται οποιουδήποτε στηρίγματος και αναπόφευκτα πρέπει να ακυρωθεί. Η απόφαση είναι ουσιαστικά ανατιολόγητη και δεν μπορεί να τύχει του δικαστικού ελέγχου.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480,

20

Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 713,

Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,

25

Αντωνίου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 764.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών αντί του Αιτητή.

30

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

35

Κ. Στιβαρού για Γ. Κακογιάννη, για την Καθ' ης αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

40

“Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ' ης η αίτηση με την οποίαν προήγαγεν τον Λάμπρο Χρυ-

σάνθου στη θέση Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών, Κλίμακα Α11+2 στις Οικονομικές Υπηρεσίες στα Κεντρικά Γραφεία της ΑΗΚ αντί και/ή στη θέση του αιτητή, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

5

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Στις 19.4.95 η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΑΗΚ) κυκλοφόρησε γνωστοποίηση κενών θέσεων (αρ. 13/95) που περιλάμβανε και μία θέση Ανώτερου Επιθεωρητή Λογαριασμών, κλίμακα Α11+2 Οικονομικές Υπηρεσίες. Από τα Σχέδια Υπηρεσίας της θέσης φαίνεται

10

ότι η θέση αυτή είναι θέση προαγωγής.

Μεταξύ των υποψηφίων που διεκδίκησαν τη θέση και που κρίθηκαν ότι πληρούσαν τα Σχέδια Υπηρεσίας συμπεριλαμβάνονταν

15

τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Η Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής για προαγωγές Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού σε συνεδριάσεις της που έγιναν στις 7.6.1995 και 23.6.1995 επιλήφθηκε των αιτήσεων των υπαλλήλων για προαγωγή στην επίδικη θέση και επέλεξε τρεις αιτητές για τη θέση αυτή, όπως αναφέρονται με αλφαβητική σειρά στην έκθεση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής για Προαγωγές Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού προς την καθ’ ης η αίτηση, ημερομηνίας 26.6.95 υπό μορφή εισήγησης της

20

25

Επιτροπής Επιλογής. Η εισήγηση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής για προαγωγές Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού, υποβλήθηκε στη Συμβουλευτική της καθ’ ης η αίτηση για θέματα προσωπικού, η οποία σε συνεδριάσή της που έγινε στις 17.7.95 αποφάσισε να εισηγηθεί στην καθ’ ης η αίτηση την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στην επίδικη θέση.

30

Η ΑΗΚ κατά τη συνεδριάσή της στις 25.7.1995, αφού μελέτησε και αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της αποφάσισε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στην επίδικη θέση.

35

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε στις 4.9.1995 η παρούσα προσφυγή.

40

Οι νομικοί ισχυρισμοί που προβλήθηκαν από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του αιτητή για ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης επικεντρώνονται στα πιο κάτω: Η σύσταση του διευθυντή πάσχει γιατί είναι γενική και αόριστη. Ο αιτητής υπερέχει του ενδιαφε-

ρομένου μέρους σε αρχαιότητα, προσόντα και πείρα. Εγείρεται θέμα νομιμότητας στην ετοιμασία του πίνακα (παράρτημα 2 στην ένσταση της καθ' ης η αίτηση) και για μη διερεύνηση της ορθότητας των στοιχείων που περιείχε. Γίνεται ισχυρισμός ότι η απόφαση της Αρχής στερείται αιτιολογίας και περαιτέρω ότι η εγκύκλιος 1/94 που εκδόθηκε στις 22.11.94 εισάγει διαφοροποιήσεις έξω και/ή πέραν των κανονισμών. 5

Δεν προτίθεμαι να ασχοληθώ με εξέταση όλων των νομικών ισχυρισμών. 10

Είμαι της γνώμης ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους πιο κάτω λόγους: Πρώτον, η σύσταση του διευθυντή πάσχει γιατί είναι γενική και αόριστη και μπορεί να τύχει εφαρμογής σε κάθε περίπτωση. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση Αρχής ότι δήθεν ο Καν. 23(4) της ΚΔΠ 291/86 δεν απαιτεί αιτιολογημένη σύσταση αλλά απλώς σύσταση δε με βρίσκει σύμφωνο. Η νομολογία καθορίζει ότι εφόσον η σύσταση περιέχει αιτιολογία αυτή υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. (Βλ. *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Κατερίνα Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480, *Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713 σελ. 721. Στην υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346, αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελίδα 2355: 20

“Σύμφωνα με τη νομολογιακή εξέλιξη σε σχέση με τις συστάσεις του οικείου τμήματος κατά το άρθρο 35(3) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν.10/69) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 53/79 που ίσχυε κατά το χρόνο της υποβολής των συστάσεων, δεν είναι αναγκαία η αιτιολόγηση των συστάσεων του οικείου τμήματος. Εφόσον όμως το οικείο τμήμα επιλέξει να τις αιτιολογήσει αυτή η αιτιολόγηση ελέγχεται δικαστικά και στην περίπτωση που θα φανεί ότι πάσχει, η απόφαση μπορεί να ανατραπεί. (Βλ. *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Κατερίνα Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας* 35 Α.Ε. 817 της 12 Ιουλίου 1990, *Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* Α.Ε. 891 της 19 Δεκεμβρίου 1991.)” 25

Παραθέτω πιο κάτω τις απόψεις του διευθυντή: 40

“Ο Διευθυντής δηλώνει ότι κατά την άποψή του ο 8246 Χρυσάνθου Λάμπρος, ο οποίος επελέγη ομόφωνα από τη Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής ως ένας από τους τρεις επικρατέστερους υποψηφίους και με την οποία γνώμη συμφω-

5 νεί, παρόλο που υστερεί σε αρχαιότητα ενός των επικρατεστέ-
ρων υποψηφίων του 8239 Χριστοφή Αθανασίου, υπερτερεί αυ-
τού σε τέτοιο βαθμό σε πείρα, αξία, επίδοση και απόδοση στην
υπηρεσία και είναι αρχαιότερος του άλλου επικρατέστερου
υποψηφίου του 8527 Μιτίδη Ανδρέα και ως εκ τούτου τον κρί-
νει ότι υπερέχει των άλλων υποψηφίων και τον συστήνει για
προαγωγή.”

10 Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και για ένα
ακόμη λόγο που είναι η έλλειψη αιτιολογίας. Η απόφαση της καθ’
ης η αίτηση Αρχής είναι η ακόλουθη:

“ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

15 με επτά ψήφους υπέρ και μιας εναντίον την προαγωγή του 8246
Χρυσάνθου Λάμπρου, στη θέση Ανώτερου Επιθεωρητή Λογα-
ριασμών, Οικονομικές Υπηρεσίες, Κεντρικά Γραφεία, από
1.8.1995.

20 Το Μέλος που διαφώνησε υποστήριξε την προαγωγή του 8239
Χριστοφή Αθανασίου.”

25 Στην *Μιχαήλ Αντωνίου ν. Αρχής Ηλεκτροισμού Κύπρου* (1993)
4 Α.Α.Δ. 764, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου κ. Πικής αναφέρει τα
ακόλουθα στις σελίδες 766 και 767:

30 “Ενώπιον του Συμβουλίου της Αρχής τέθηκαν όλα τα στοι-
χεία που αφορούσαν τους υποψηφίους καθώς και τα αποτελέ-
σματα της προδικασίας για την αξιολόγησή τους. Ο Διευθυντής
επανάλαβε και ενώπιον του Συμβουλίου της Αρχής τη σύστασή
του για το διορισμό του αιτητή διαπιστώνοντας ότι υπερτε-
ρουσε του ενδιαφερόμενου μέρους σε όλα τα σημεία κρίσης τα
οποία καθιερώνονται από τον Κ.23 (2) ως τα κριτήρια για την
επιλογή των υποψηφίων εκτός από την αρχαιότητα. Μετά την
35 αποχώρηση του Διευθυντή το Συμβούλιο προχώρησε στη διε-
ρεύνηση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του και μετά από
διαβουλεύσεις μεταξύ των μελών του έλαβε την απόφαση η
οποία ακολουθεί και της οποίας η συντομία καθιστά ευχερέ-
στερη την αναγραφή της παρακάτω παρά τη σύνοψή της.

40

“Με οκτώ ψήφους υπέρ και μία εναντίον
(του κ. Δαμασκηνού) παρά τη σύσταση του
Διευθυντή, αποφάσισε την προαγωγή του
Ανδρέα Κόσσιφου, λόγω αρχαιότητας.”

Το μέλος που διαφώνησε υποστήριξε το διορισμό τρίτου υποψήφιου λόγω των ακαδημαϊκών του προσόντων και της πείρας του.

Η απόφαση προσβάλλεται ως πεπλανημένη και στερούμενη 5
 αιτιολογίας. Η καταγραφή και μόνο των προτιμήσεων των με-
 λών συλλογικού οργάνου, είτε εκδηλώνονται λεκτικά ή με την
 ψήφο τους, δε συνιστά αιτιολόγηση αλλά απλώς αποκάλυψη
 της απόφασής τους. Η αιτιολόγηση αποβλέπει στον προσδιορι-
 σμό των λόγων για τις επιλογές που γίνονται. Η αιτιολόγηση 10
 των διοικητικών αποφάσεων είναι απαραίτητη για τη σύννομη
 εκπλήρωση του διοικητικού έργου αφενός, και την άσκηση απο-
 τελεσματικού αναθεωρητικού ελέγχου αφετέρου. (Βλ. *Ιωσηφί-
 δου ν. Δήμου Λακατάμιας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 393) και *Αποστόλου*
ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (1990) 3 Α.Α.Δ. 15
 126).”

Για τους πιο πάνω λόγους η κατάληξη στην οποία οδηγούμαι 20
 είναι ότι η απόφαση στερείται οποιουδήποτε στηρίγματος και
 αναπόφευκτα πρέπει να ακυρωθεί. Η απόφαση είναι ουσιαστικά
 αναιτιολόγητη και δεν μπορεί να τύχει του δικαστικού ελέγχου.

Η απόφαση ακυρώνεται στο σύνολό της βάσει του άρθρου
 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει. Καμιά
 διαταγή για έξοδα.*